

**ROMANIA
JUDETUL TIMIS
MUNICIPIUL TIMISOARA
CONSILIUL LOCAL**

PROCES - VERBAL

**Incheiat azi 11.03.2020 cu ocazia sedintei extraordinare a
Consiliului Local al Municipiului Timișoara**

Președinte de ședință – Cons. Lucian Caldăraru

Din cei 27 de consilieri au fost prezenți 13

Au absentat: Andra Blotiu, Ioan Mateescu, Ciprian Mihok, Adrian Orza, Laura Chindris, Raluca Popescu, Marius Dugulescu, Ioan Szatmari, Lucian Taropa, Sorin Ionescu, Luminita Tundrea, Gabriela Popovici, Dan Idolu si Octavian Mazilu

Din partea executivului participa domnul primar NICOLAE ROBU, domnul viceprimar Dan Diaconu, domnul viceprimar Farkas Imre si secretar general Caius Suli;

DL.CALDARARU: Va rog sa va ridicati pentru intonarea Imnului Romaniei si Imnului Timisoarei.

Va multumesc!

Va rog sa tinem un moment de reculegere in memoria celor care s-au sacrificat in acele zile.

Mulți și astăzi mai cred în comunism, drept dovadă aveți și lipsa colegilor PSD, care au refuzat să se prezinte la această festivitate importantă pentru orașul Timișoara. Regret profund și, da, încă sunt mulți care nu rezonează nici astăzi cu valorile Proclamației de la Timișoara.

DI.PRIMAR Sa-l aplaudam si sa-l felicitam pe Dl. Teodor Stanca si pe Dl. Florian Mihalcea.

DI.MIHALCEA: Aș dori să vă reamintesc că în 9 martie 1990, Proclamația de la Timișoara, înainte de-a fi definitivată, a ajuns în Consiliul Local Timișoara, unde a fost discutată, dezbătută și apoi votată. Consiliul Local Timișoara și-a asumat, a adoptat această Proclamație de la Timișoara. Ea a suferit mici modificări în Consiliul Local Timișoara, dar importante, și asta îi dă cu atât mai mult o greutate Proclamației, prin faptul că CLT, care este reprezentantul timișorenilor, în numele timișorenilor, a adoptat și semnat Proclamația de la Timișoara

DI. STANCA: Incercările de a pune în discuție Legile Lustratiei sunt mai vechi de anul 2005. As vrea să atrag atenția Societății Timișoara că trebuia să înceapă cu începutul adică din 1990 când am înregistrat prima lege a lustratiei în Parlamentul României. Modul în care dl. Dorneanu a încercat să stopeze dezbaterile pe această lege este caraghios. Motivația dansului este înfiorătoare și arată ce piedici s-au pus pentru ca Proclamația să-și aducă toată forța pentru schimbare.

DI. PRIMAR: Iată ce trist este că azi nu suntem în majoritate decizională noi cei ce ne dorim o Românie democratică. Nu ne putem reproșa nouă că nu am reușit impunerea ideilor din proclamație pentru că în mai toate structurile statului erau oamenii cheie ai vechiului regim care nu s-au lasat duși. În urmă cu 30 de ani, la 11 martie 1990, Timișoara dădea românilor singurul document programatic autentic al Revoluției din decembrie 1989, Proclamația de la Timișoara.

În acele zile dramatice, Timișoara era pusă la zid pentru viziunea sa inovatoare și pentru forța cu care apăra libertatea și principiile democratice. În acel context, liderii de atunci din Piața Operei au vrut să explice românilor ce vor timișorenii, pentru ce luptă, dar și să transmită mesajul că nu vor ceda. Din păcate, la atâta vreme de la Revoluție, documentul are încă elemente de actualitate.

Într-o încheștare cumplită, cu sacrificii omenești, noi, timișorenii, am reușit să învingem puternicul sistem represiv de dinaintea de '89, dar nu am reușit, atunci, să impunem reformarea întregii societăți românești, în conformitate cu setul nostru de valori.

Proclamația de la Timișoara este un manifest anticomunist al unei generații, al celor care s-au jertfit pentru o Românie liberă, al copiilor de atunci și al tinerilor de astăzi, este cel mai important document al românilor privind spiritul evenimentelor din Decembrie 1989. Proclamația a deranjat prin toate cele 13 puncte ale sale puternicii zilei și probabil mai deranjează și astăzi. Chintesență a unui proiect de țară ce ar fi permis României o altă dezvoltare, Proclamația vorbește de revoluția spirituală a unei națiuni, dar și de cuvinte atât de străine atunci, dar atât de actuale, unele din păcate și astăzi: descentralizare, investiții, privatizări transparente sau întărirea instituțiilor democratice.

Punctul 8 al Proclamației de la Timișoara este spiritul Timișoarei, surprinde întreaga sete de libertate a cetățenilor acestui oraș și rămâne de actualitate peste timp.

“Noi, autorii acestei Proclamații, participanți la evenimentele dintre 16 și 22 decembrie 1989, nu considerăm Revoluția încheiată. O vom continua pașnic, dar ferm. După ce am înfruntat și am învins, fără ajutorul nimănui, unul dintre cele mai puternice sisteme represive din lume, nimeni și nimic nu ne mai poate intimida.”

Nimeni nu poate nega că prin idealurile asumate, Proclamația de la Timișoara a conferit evenimentelor din decembrie 1989 o vocație universală, a făcut ca lupta românilor din acele zile să nu rămână în istorie doar ca o revoltă sau o lovitură de stat, ci ca o Revoluție autentică, menită a schimba un sistem. Astfel, documentul consemnează: ”Idealul Revoluției noastre a fost și a rămas reîntoarcerea la valorile autentice ale democrației și civilizației europene”. Iar acest ideal este încă valabil. De aceea, recursul la memorie este necesar și acum. Nu trebuie să uităm. Trebuie să ne reamintim că avem o datorie față de cei care s-au jertfit pentru români în decembrie 1989, datoria de a împlini idealurile pentru care și-au dat viața.

Se spune că ideile Proclamației au eșuat, că n-am avut forța, ca societate, să ni le asumăm și să trecem prin focul purificator al lustrației. Și totuși, încercați să imaginați o Românie fără Proclamația de la Timișoara, fără Piața Universității, fără niciunul din strigătele de protest ale anilor 90. Importanța ideilor, transmise din om în om, cu eforturi supraomenești ale unor vizionari, a înfăptuit, chiar dacă mai târziu, democrația în România.

Noi, timișorenii de astăzi, trebuie să preluăm ștafeta și să continuăm această bătălie pentru reformarea continuă a societății românești.

DI. CALDARARU: Va multumesc pentru prezenta! Declar sedinta inchisa.

PRESEDINTE DE SEDINTA

SECRETAR GENERAL

Cons. LUCIAN CALDARARU

Jr. CAIUS SULI